

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 16.

Syvende Session.

11te Møde.

Onsdagen den 12te Decbr.

(Fortfat.)

Judenrigsministeren: Jeg har tidligere tilladt mig at meddele Thinget, at der trykkes paa en Fremstilling af Alt, hvad der er passeret i Jernbanesagen, og naar dette Materiale er tilveiebragt, vil Enhver have Midler til Sagens Bedømmelse i sin Haand; men det er desværre blevet et vidtløftigt Arbejde, idet jeg bestandig har maattet tage flere og flere Aestykker med. Deraf ville d'Hr. komme til at erfare, at Sir Peto's Tilbud indeholdt en Skrivelse, hvori han erklærede, at de stillede Betingelser, som den sidste Taler selv fandt uantagelige, vare en *conditio sine qua non*, det vil sige en ufravigelig Betingelse, og han sagde det endog to Gange, idet han til Slutningen sagde, at naar man ikke vilde gaae ind derpaa, saa kunde det ikke nytte at gaae videre med Sagen. Det er dette Aestykke, som er Hovedpunktet, og der er, som jeg sagde, aldrig gjort noget andet Tilbud. Der er vel senere under en Samtale faldet nogle løse Uttringer fra den Besuldmægtigede om, at han kunde have underhandlet anderledes, men der er langt fra gjort et saadant Tilbud som det, der nu omtales. Det var aldeles ubestemte Uttringer, der faldt desangaaende, hvortil jeg ikke kunde svare den Besuldmægtigede Andet, end at hvad han nu sagde var i ligesvem Modsigelse med hans Principals egenhændige underfrevne Skrivelse, og det er alt, hvad der er passeret, thi alle de Breve, der ere oplæste i Randers og andre Steder, og alle de Breve,

der ere frevne derom til Hamborg og fra Hamborg til Kjøbenhavn, er Noget, hvoraf der ikke er meddeelt Ministeriet det Allermindste. Dette har jeg foreløbig villet udtale, og naar d'Hr. eengang læse det Hele i Sammenhæng, ville de ogsaa see, at der ikke fra Ministeriets Side er afviist noget Tilbud om Underhandling; dette vil fremgaae af de trykte Documenter, som jeg, som sagt, beklager endnu ikke ere færdige. De ere for 8 Dage siden afleverede til Trykning og deelte imellem to Trykferier, men det er et vidtløftigt Værk.

U. Sags: Det Udtryk, der findes i Anmærkningerne til Finantsloven om denne Sags Begyndelse, gaaer ud paa, at Justitsraad Ehlerz i sin Tid var beordret til at aabne Underhandlinger om denne Sag. Nu staaer Publikum i dette Dilemma, det tør jeg sige, i den Formening, at Justitsraad Ehlerz ikke var saaledes Besuldmægtiget, at han kunde underhandle, og Enhver vil let see, at naar der i Juli Maaned gjøres et Tilbud, som Regjeringen ikke finder antageligt, og naar den Besuldmægtigede er tilstede her i Septem-ber og yttirer, at han er parat til at gaae ind paa andre Betingelser, som efter hans Mening maatte forekomme Regjeringen antagelige, saa var det at vente, at Underhandlinger derom maatte være blevne drevne, men dette synes ikke at have været Tilfældet. Forøvrigt har den ærede Minister jo sagt, at han vel vidste, at den Besuldmægtigede var rede til at gaae ind paa andre Bilskaar. Alt dette forekommer mig imidlertid ikke nu at være af stor Vigtighed, men hvad der forekommer mig at være af sær Vigtighed, det er, at Regjeringen nu optager Sagen og ikke lader noget